

Anne Baldassariová, devětapadesátiletá archivářka, dcera operního zpěváka který byl také vojákem, je jedním z největších expertů na plodné dílo Pabla Picassa. Baldassariová, manželka Christiana Celina, levicového absolventa Vysoké školy administrativy ve Štrasburku, se v roce 2005 dostává k archivu slavného Picassova muzea, v paláci Hôtel Salé. Místo je kouzelné. Tato neobyčejná stavba ve čtvrti Marais v Paříži byla postavena v 17. století pro Auberta de Fontenay. Zámožný měšťák zbohatl díky tomu, že měl právo na vybírání daně ze soli. Odtud také pochází pojmenování paláce Hôtel Salé (pozn. redakce : Salé znamená francouzsky slaný, osolený). Muzeum bylo otevřeno dvanáct let po Picassově smrti. Jeho dědici muzeu odevzdali 5 000 kusů díla a to proto, aby se zbavili povinnosti platit dědickou daň. Archivářka Baldassariová svým chováním dokazuje, že ji nechybí energie, a že má také nelehkou povahu. V roce 2005 se dostane do vedení tohoto muzea. V roce 2010 je právní status muzea změněn, a Anne Baldassariová se stává prezidentkou muzea jako veřejnoprávní právnické osoby. Získává tak možnost samostatně jednat, spravovat finance a má možnost kontrolovat stavební práce. Má také volné ruce, co se týče sbírky **díla**, která je jedinou na světě. Sbírkou tvoří i malířova nejuznávanější díla. Máme tady spojení pokladu, bomby a ženy, která ví jak zapálit doutnák.

Prezidentka Picassova muzea je podporována státem. Baldassariová chce muzeum celkově zrenovovat, zdvojnásobit jeho plochu, zabrat všech pět pater, vytvořit výjimečnou zahradu a přeměnit tuto dřímající budovu ve čtvrti Marais v místo, které je schopné přilákat „1 milion návštěvníků ročně“. V roce 2009 palác zavírá a odjíždí na křížovou obchodní výpravu, aby spící muzeum probudila.

větší posuny významu jen P1, P4